

Magazine - N° 7

Het NICC magazine is u welbekend. Korte actuele artikels in een strak visueel jasje - het is een aanpak die loont, zo leert ons de tevredenheidsenquête. Vandaar dat we ook onze website www.nicc.fgov.be aangepast hebben.

Een sterke visuele identiteit, heldere teksten en een betere indeling om u als bezoeker wegwijs te maken in de wereld van het NICC. Met uiteraard ook de elektronische versie van het NICC magazine. Dus of u nu kiest voor deze papieren of voor de elektronische versie, wij wensen u alvast veel leesplezier!

*Jan DE KINDER
Directeur-generaal NICC*

**OP WEG NAAR EEN
BETERE DIENSTVERLENING
BEMIDDELING IN STRAFZAKEN:
EINDELIJK VOLWASSEN?
HET NICC EN DE FEDERALE POLITIE:
PARTNERS IN CRIME !
VEILIGHEIDSINKTEN:
EEN ONUITWISBARE INDRUK**

Federale Overheidsdienst
Justitie

.be

BEMIDDELING IN STRAFZAKEN: EINDELIJK VOLWASSEN?

Op 10 februari 2014 bestond de wet ‘bemiddeling in strafzaken’ precies 20 jaar. Sinds de invoering van de wet werd een hele weg afgelegd. Bemiddelingsassistenten werden justitieassistenten, er kwam een COL en een BPR, maar bovenal: jaarlijks werden binnen de procedure duizenden dossiers behandeld. Tijd voor een terugblik én een vooruitblik, vonden het NICC en het Directoraat Generaal Justitiehuizen.

Precies 20 jaar na de invoering van de wet inzake strafbemiddeling organiseerden het NICC en het Directoraat Generaal Justitiehuizen een studiedag over de bemiddeling in strafzaken. Maar liefst 180 justitieassistenten, magistraten, wetenschappelijke onderzoekers en andere geïnteresseerden schreven zich in. Samen zouden ze het hebben over evoluties, inzichten, cijfers, trends én bakens uitzetten voor de toekomst. NICC's onderzoeker Dieter Burssens bundelt enkele conclusies van de dag.

Stabilisatie aantal procedures per jaar

Het NICC nam de aanwezigen op de studiedag mee door verschillende onderzoeksresultaten, cijfers en trends op het vlak van de strafbemiddeling. “Voor ons onderzoek hebben we ons op twee bronnen gebaseerd”, zo zegt Dieter. “Enerzijds hebben we gewerkt met de nationale databank Sipar, die we gebruikten voor kwantitatieve, statistische analyses. Daarmee brachten we het landschap van strafbemiddeling in kaart. We gingen ook na bij welke dossiers de procedure al dan niet tot een goed einde wordt gebracht. Daarnaast hebben we 12 justitieassistenten uit 6 verschillende arrondissementen geïnterviewd over de dagelijkse praktijk van strafbemiddeling. En we vroegen hen ook om onze cijfers die we uit Sipar gehaald hadden mee te interpreteren.”

Een van de belangrijkste vaststellingen was de stabilisatie van het aantal zaken waarvoor een procedure strafbemiddeling wordt opgestart, op 6000 à 6500 dossiers per jaar. Waarom geen stijgende trend? “Er zijn verschillende verklaringen mogelijk. Wellicht blijven een aantal magistraten weinig geneigd om de procedure toe te passen. Ook al behouden parketmagistraten bij strafbemiddeling een belangrijke controle over het dossier, toch blijkt het niet altijd evident om iets uit handen te geven waarover je beslissingsbevoegdheid hebt. Een andere en misschien belangrijkere verklaring voor het stabiliserende aantal procedures is dat justitieassistenten in bepaalde arrondissementen geen extra dossiers meer kunnen bijnemen omdat ze geen bijkomende middelen krijgen.”

Geen uniforme aanpak

Ook de praktijk van de strafbemiddeling blijkt sterk te verschillen. “Elk arrondissement hanteert een eigen aanpak en legt eigen klemtonen”, zegt Dieter. “Het ene arrondissement zet bijvoorbeeld net wél de procedure strafbemiddeling in voor zedendelicten, terwijl een ander aangeeft dat nooit te doen. Er is vandaag geen gestructureerd overleg meer tussen de verschillende arrondissementen op het vlak van de procedure. We merkten dat veel van de justitieassistenten die we gesproken hebben dat overleg wel missen. Daarom was er ook zo veel interesse voor de

studiedag, die met 180 inschrijvingen volzet was. Iedereen had er nood aan om na 20 jaar een stand van zaken op te maken en van gedachten te wisselen over hoe het was, is en kan worden.”

Ook al heeft elk arrondissement een eigen aanpak, toch konden de onderzoekers nationale conclusies trekken, onder andere over het soort delicten waarvoor de procedure het vaakst wordt opgestart. “Zo zien we bijvoorbeeld dat nationaal 49.2% van de procedures gaat over dossiers met een gewelddelict, terwijl 27.8% gaat over eigendomsdelicten”, zegt Dieter. “Voor zeden- en drugsdelicten of delicten in familiale context wordt veel minder vaak strafbemiddeling gevraagd. Daar zien we verschillen per arrondissement. Ook verschillend is de mate waarin justitieassistenten wel of niet opteren voor rechtstreekse bemiddeling tussen dader en slachtoffer. De ene wil beide partijen graag samen aan tafel bij dossiers die erg emotioneel geladen zijn, de andere niet. Vaak heeft het ook te maken met de vraag of zij zich voldoende gewapend voelen om in een dergelijke emotioneel geladen context in dialoog te treden met slachtoffer en dader.”

85% succesvol afgerond

Ondanks de regionale verschillen stelden de onderzoekers vast dat alle soorten delicten kans maken op een succesvol afgeronde procedure strafbemiddeling. “Het is niet zo dat bepaalde delicttypes veel vaker wel of net niet succesvol zijn. Je kan er heel veel zaken mee aanpakken. Bovendien blijkt uit eerder onderzoek dat partijen vaak erg tevreden zijn met de uitkomsten na een bemiddeling. En het is ook een democratische maatregel, want het kost beide partijen weinig om eraan deel te nemen. Een bijkomend voordeel van de procedure is dat

justitieassistenten de kans hebben om in gesprek te gaan met iemand en op zoek te gaan naar het verhaal of een achterliggend probleem bij bepaalde gebeurtenissen, terwijl daar in andere omstandigheden vaak geen tijd voor is.”

Uit het onderzoek blijkt verder dat bij 50% van de opgestarte procedures een overeenkomst bereikt wordt waar beide partijen mee instemmen. Voor het feit dat er in de andere 50% van de gevallen geen akkoord bereikt wordt, bestaan er tal van mogelijke verklaringen. “Daar zijn de variabelen in de Sipar-databank niet altijd even duidelijk. Het kan gaan om praktische zaken, bv. wanneer een dossier teruggetrokken is omdat er nieuwe feiten bijgekomen zijn, of omdat ze de tegenpartij niet kunnen contacteren, ... Maar het kan uiteraard ook zijn dat de twee partijen niet tot een vergelijk zijn gekomen.” Van de dossiers waar er wél een overeenkomst uit de bus komt, wordt 85% succesvol afgerond tot op het einde, waarop een verval van strafvordering volgt.

Wat met dossiers die níét succesvol afgerond worden? “Daar blijkt dat de parketmagistraat meestal vervolgt, maar ook in een heel aantal gevallen het dossier seponereert. Uit gesprekken met justitieassistenten en magistraten leerden we dat het dan vaak gaat om dossiers die voldoende geëvolueerd zijn, maar waar bepaalde elementen niet helemaal afgerond zijn. Vervolgen is dan niet meer zinvol, dus wordt er geseponereerd. Het kan best zijn dat een dossier als ‘niet succesvol’ terugkeert naar de parketmagistraat, terwijl toch een belangrijk deel van de overeenkomst werd uitgevoerd.”

Aandachtspunten

Dieter sluit af met enkele aandachtspunten

voor de toekomst. “We moeten extra alert zijn bij jongere mensen en bij mensen met een vervangingsinkomen. Die eersten zijn sneller dan anderen geneigd om een overeenkomst te bereiken, maar hebben dan weer meer moeilijkheden om die overeenkomst tot op het einde vol te houden. Het is een indicatie dat ze van goede wil zijn, maar misschien te snel akkoord gaan met een overeenkomst die nadien niet haalbaar blijkt voor hen. Mensen met een vervangingsinkomen slagen er omwille van het financiële plaatje veel vaker dan anderen níét in om de overeenkomst succesvol af te ronden. De kosten die ze moeten vergoeden bij schade of slachtoffers

lopen al snel op en zij krijgen het lastig om die sommen af te lossen. Deze twee groepen vragen op dat vlak bijzondere aandacht of begeleiding. En tot slot stelden we ook vast dat het in veruit de meeste dossiers blijft bij onrechtstreekse bemiddeling. Het gebeurt niet zo vaak dat slachtoffer en verdachte samen aan tafel gaan om te praten. Toch kan zo’n contact ontzettend heilzaam zijn in zwaar beladen situaties, omdat het voor mensen erg belangrijk is om hun vragen en hun emoties te ventileren ten aanzien van de andere partij om daarna op een constructieve manier verder te kunnen zoeken naar een gepaste overeenkomst.”

HET NICC EN DE FEDERALE POLITIE:

Partners in crime!

Binnen het forensisch onderzoek is de dienstverlening van de laboratoria voor technische en wetenschappelijke politie (TWP) en die van het NICC complementair: de stalen die de TWP op de plaats delict afneemt, worden door het NICC op een wetenschappelijk gefundeerde manier onderzocht op bruikbaar sporenmateriaal. En hoe beter alle aspecten van het forensisch onderzoek op elkaar aansluiten, hoe groter de kans op resultaat dat Justitie vooruit kan helpen.

“Beide elementen van het forensisch onderzoek zijn belangrijk”, begint Jan De Kinder, directeur-generaal van het NICC. “Neem je een goed staal af, dan heb je meer kans op een bruikbaar resultaat. Onze dienstverlening verbetert als we elkaar ondersteunen en helpen. Hoe beter beide taken van het onderzoek elkaar kennen en ondersteunen, hoe beter dat is voor het gerechtelijk onderzoek.” Daarom werken het NICC en de directie van de technische en wetenschappelijke politie aan een gezamenlijk gedragen visie.

“Waar wij eerder gericht zijn op het technische luik van het onderzoek, staat het NICC bekend om zijn kwalitatieve en wetenschappelijke aanpak en forensische expertise”, treedt Laurent Coucke, directeur van de directie van technische en wetenschappelijke politie, hem bij. “We werken rond dezelfde problematiek en maken deel uit van dezelfde ketting. Logisch dus, dat we zo goed mogelijk moeten samenwerken.” Na verschillende overlegmomenten werd een aantal concrete actiepunten afgesproken die erop gericht zijn het contact tussen de directie van TWP en het NICC te verdiepen.

Samen organiseren

Zo zijn er bijvoorbeeld de themadagen van de TWP. Deze zullen vanaf 2015 georganiseerd worden in

samenwerking met het NICC. “Tot 3 jaar geleden organiseerden we deze themadagen voor heel de wetenschappelijke en technische politie, telkens rond één specifiek thema”, zegt Laurent Coucke. “Tot nog toe werd het NICC daarbij niet betrokken, maar dat verandert vanaf 2015. Het worden themadagen voor de forensische diensten van de federale politie én voor het NICC. We bepalen de onderwerpen samen, de verschillende workshops worden gezamenlijk georganiseerd en iedereen van het NICC en de TWP kan zich inschrijven. Zo wordt dit meteen een mooie gelegenheid om elkaar beter te leren kennen en om ideeën of best practices uit te wisselen.”

Daarnaast werken de TWP en het NICC ook samen aan de opleiding voor magistraten, die gecoördineerd wordt door het IGO (Instituut voor Gerechtelijke Opleiding). Jan De Kinder: “Deze één week durende opleiding organiseren we twee keer per jaar, in het Frans en het Nederlands. Voortaan koppelen we aan de opleiding ook één praktijkdossier, dat dankzij visuele ondersteuning de rode draad is in gans het leertraject. Het dossier wordt beschreven aan het begin van de opleiding, in de module over de plaats delict. De verschillende expertises die aan bod komen tijdens de opleiding refereren telkens vanuit hun invalshoek naar die

concrete case. Zo vormen alle facetten van de opleiding - ook het luikje plaats delict, dat tot nog toe eerder theoretisch was - één geheel.”

Samen overleggen

Tegelijk werken het NICC en de directie van TWP aan een aantal normen op het vlak van forensisch onderzoek. “Recent hebben we bijvoorbeeld samen een norm voor de detectie van spermasporen verspreid”, zegt Laurent Coucke. “In de laboratoria voor TWP moeten we nog meer volgens vastgelegde wetenschappelijke richtlijnen werken. Het NICC gaf ons advies en input bij het schrijven van de normen. Dankzij hun hulp kunnen we een wetenschappelijke waarde aan de normen geven. Nadien willen we ze in al onze laboratoria implementeren.”

Ook wat betreft de werking van de forensische adviseurs, een dienst van het NICC, gaat het instituut aan tafel zitten met het laboratorium voor TWP in Brussel. Jan De Kinder: “Onze forensische adviseurs zijn er gekomen dankzij de intensere samenwerking tussen het laboratorium voor TWP in Brussel en het NICC. Vandaag bestaat de dienst ongeveer drie jaar. Tijd om het functioneren te evalueren en het kader te herdefiniëren in functie van onze ervaringen van de voorbije drie jaar. We willen een officieel document opstellen en verspreiden in de laboratoria, dat bepaalt wie overlegmomenten organiseert waarop onze forensische adviseurs aanwezig zijn, wat het doel van de vergadering is, welke de taken zijn van de adviseur, welke info verspreid moet worden, enz. Een modus operandi afspreken, met andere woorden.”

Dat soort overlegmomenten met de forensische adviseurs wordt typisch georganiseerd bij complexere dossiers, bv. in geval van moord met een onbekende dader. Ook de politiediensten zitten dan mee aan tafel. Laurent Coucke: "Zij voeren het effectieve onderzoek. Ze hebben een heel concrete kijk op hoe de sporen opgenomen zijn, welke er beschikbaar zijn, en ze kennen ook alle details. Het is belangrijk dat ze mee aan tafel zitten zodat ze hun informatie kunnen delen, maar naar hen toe werkt het ook valoriserend om te horen wat er nadien met hun sporen gebeurt, waarvoor ze gebruikt worden en tot welke resultaten ze kunnen leiden."

Samen werken

Om elkaars werkwijze en manier van denken nog beter te begrijpen, gaan het NICC en de TWP samen opleidingen organiseren. "Bij het NICC denken we eraan om vanuit onze opleidingscatalogus een aantal opleidingen te organiseren voor de laboratoria voor TWP, opdat ze ook de recentste wetenschappelijke evoluties binnen het NICC zouden kunnen volgen en hun competenties op peil houden", zegt Jan De Kinder. "Tegelijk is het belangrijk dat wij in ons instituut begrijpen hoe er op het terrein gewerkt wordt. Om beter op de hoogte te blijven van de werkelijkheid op de plaats delict, zullen er voor onze deskundigen dan weer stages georganiseerd

worden bij de laboratoria voor TWP." Ook cruciale informatie delen en verspreiden via de respectievelijke netwerken staat op de agenda. Zo helpt de directie DJT bijvoorbeeld om zo veel mogelijk ruchtbaarheid te geven aan het DNA-symposium, dat het NICC in juni 2014 organiseert. "Via onze directie zorgen we ervoor dat de communicatie rond het symposium ook verspreid wordt binnen de geïntegreerde politie. En we streven ernaar om de opleiding te laten erkennen voor politiemensen. Zo hopen we een maximum aan inschrijvingen voor het symposium aan te trekken!" besluit Laurent Coucke.

De krijtlijnen van de samenwerking werden getekend, gezamenlijke doelstellingen en actiepunten werden onderschreven, en een ding is alvast zeker: de toekomst heeft aardig wat potentieel in zich!

VEILIGHEIDSINKTEN: EEN ONUITWISBARE INDRUK

Overvallen op geldtransporten - in de jaren 90 waren ze schering en inslag - komen vandaag vrijwel niet meer voor. In april 2003 besliste de FOD Binnenlandse Zaken immers dat bankbiljetten voortaan verplicht vervoerd zouden worden in de zogenaamde intelligente koffers of 'plofkoffers': worden deze geopend zonder de gepaste autorisatieprocedure, dan besproeit het ontwaardingssysteem de inhoud van de koffer automatisch met permanente, onuitwisbare, gekleurde veiligheidsinkt. Wanneer vandaag verdachte bankbiljetten opduiken in België, dan komen die terecht bij het NICC dat het enige laboratorium in ons land huisvest dat deze biljetten kan onderzoeken.

Gezien het groeiend belang voor de binnenlandse veiligheid, koos het NICC al vanaf 2006 er expliciet voor om te investeren in expertise op het vlak van veiligheidsinkten en daaromtrent kennis op te bouwen. Van in het begin werd het instituut door de FOD Binnenlandse Zaken - dat verantwoordelijk is voor de geldtransporten - ingeschakeld om op zoek te gaan naar de meest effectieve veiligheidsinkten. "Niet alle inkten die toen geselecteerd waren, bleken voldoende veilig", zo lichten ons de experts van het instituut toe. "We hebben geholpen om sommige veiligheidsinkten te verbeteren, terwijl andere veiligheidsinkten dan weer verwijderd werden uit de selectie. We hebben er mee over gewaakt dat de veiligheidsinkten voor geldtransporten effectief onuitwisbaar waren."

Bankbiljet linken aan verdachte

Vandaag wordt het ontwaardingssysteem met veiligheidsinkt niet enkel voor geldtransporten gebruikt, maar wordt het net zo goed gebruikt om de voorraad cash van winkels en bankautomaten te beschermen. Elke veiligheidsinkt heeft een heel eigen specifieke signatuur. En wanneer iemand onterecht een plofkoffer probeert te openen, dan bevlekt het ontwaardingssysteem niet alleen de bankbiljetten, maar net zo goed het

eventuele gereedschap van de dader, zijn kledij en de ondergrond. Dat stelt onderzoekers vandaag in staat om linken te leggen tussen bevlekte biljetten, verdachte en feiten.

Het NICC is het enige laboratorium in België dat dit soort onderzoek aanbiedt. "Het gebeurt bijvoorbeeld dat iemand zich bij de Nationale Bank van België aandient met verdachte biljetten, waarop de bank een beroep doet op ons laboratorium om te onderzoeken of de bankbiljetten op een natuurlijke manier beschadigd raakten - bv. door een pot verf om te gooien - dan wel of het gaat om geld dat buitgemaakt werd tijdens een misdrijf. Het NICC staat in de eerste plaats de magistratuur bij met vragen over verdachte biljetten of voorwerpen met mogelijke sporen van veiligheidsinkt, een koevoet bijvoorbeeld. Die institutionele partnerships en onze expertise in dienstverlening aan Justitie zijn ontzettend waardevol voor ons, omdat deze praktijkvoorbeelden ons helpen om onze kennis

over veiligheidsinkten en de dagelijkse praktijken van overvallers permanent up-to-date te houden.” De experts lichten het belang van hun werk voor de magistratuur toe: “Het NICC lag in 2012 aan de basis van het oprollen van groot nationaal en internationaal witwasnetwerk van besmeurde biljetten. Het gerechtelijk onderzoek is met succes gevoerd op nationale schaal bij meerdere parketten in alle regio’s van het land en zo zijn er dat jaar 1.000 à 1.200 biljetten onderschept. Deze succesvolle dossiers, de nauwe samenwerking met magistraten en de gerechtelijke onderzoekers hebben onze kennis over bewijzen doen toenemen. Er is voor ons een duidelijk verschil tussen ‘voor’ en ‘na’ 2012.”

Geaccrediteerde technieken

Bij een nieuwe onderzoeksaanvraag gaat het NICC in eerste instantie na of het wel degelijk om veiligheidsinkt gaat en zo ja, om welk type precies. “Dat doen we via chromatografie, een techniek die wij intern hebben ontwikkeld en ISO 17025-geaccrediteerd is. Met chromatografie kunnen we de verschillende kleurende substanties in de

inkt onderscheiden. Geen twee veiligheidsinkten hebben immers dezelfde signatuur. Het stelt ons in staat om met zeer grote zekerheid te zeggen of het om veiligheidsinkt gaat én om welk type. Via de fabrikant en het type komen we terecht bij de koffers die die specifieke inkt gebruiken en het doel waarvoor die koffer wordt ingezet: voor een geldtransport, een bankautomaat, ...”

Die resultaten worden daarna verder verfijnd door gebruik te maken van een elektronische microscoop, eveneens een geaccrediteerde techniek, die werd ontwikkeld door het NICC laboratorium Kruitsporen. “Elke inkt bevat specifieke markeerders”, zeggen de experts. “Dat zijn producten die in lage concentratie toegevoegd zijn aan de inkt en die uniek zijn voor een bepaalde container. Ze zijn microscopisch klein en niet met het blote oog waarneembaar. Dankzij de elektronische microscoop kunnen wij ze identificeren en de onderzoeksresultaten verder verfijnen. Waar we initieel een groot aantal potentiële koffers hadden die gelinkt konden worden aan het onderzochte bankbiljet, zijn dat er na analyse van de markeerders nog slechts enkele.”

Altijd een stapje voor

Dankzij de samenwerking met tal van nationale en internationale partners - federale instellingen, geldtransporteurs, fabrikanten van inkten en forensische laboratoria in andere landen - wordt het uiteindelijk mogelijk om het verband tussen bepaalde markeerders en de koffer die dat bewuste biljet transporteerde, aan te tonen. “Sinds de eurozone kan het immers gebeuren dat biljetten die buitgemaakt werden tijdens een overval in Finland bv. opduiken in Spanje of in België. Door onderling samen te werken en belangrijke gegevens uit te wisselen, helpen we elkaar om de link te maken tussen bepaalde misdrijven en de opgedoken bevleekte biljetten.”

Tot slot wil het NICC plegers van misdrijven ook een stapje voor blijven. “Daartoe is het cruciaal dat we weten wat er zoal op de markt beschikbaar is en is een goede product- en marktkennis onontbeerlijk. De echte cases die we dankzij de samenwerking met de NBB en vooral dankzij de magistratuur mogen onderzoeken, zijn daarbij ontzettend waardevol.”

OP WEG NAAR EEN BETERE DIENSTVERLENING

In de vorige editie van ons NICC magazine stelden we u al de resultaten van onze tevredenheidsenquête voor. Daarin peilden we naar uw tevredenheid over onze dienstverlening. Op basis van de resultaten van de enquête hebben we ondertussen meer dan 30 actiepunten geformuleerd. Vandaag stelt Operationeel Directeur Criminalistiek Gert De Boeck u de 5 belangrijkste voor.

Toen we u vorig jaar vroegen om onze tevredenheidsenquête in te vullen, waren we vooral benieuwd naar uw algemene tevredenheid over onze dienstverlening. En uiteraard wouden we weten of er enige vooruitgang was ten opzichte van de enquête van 2009.

"Zoals we eerder al aangaven vulde 16% van de totale populatie van magistraten en onderzoeksrechters onze enquête in", begint Gert De Boeck. "Hoewel de resultaten slechts indicaties zijn, zijn we er toch mee aan de slag gaan. We hebben ruim 30 actiepunten geformuleerd. Sommige zijn erop gericht om de resultaten van de enquête verder uit te diepen, terwijl we tegelijk een aantal concrete acties ondernemen voor een nog betere dienstverlening."

1. Aan tafel met de magistratuur

De resultaten van de enquête toonden aan dat de magistratuur over het algemeen tevredener is over de dienstverlening van het NICC. Maar wat vinden magistraten en onderzoeksrechters belangrijk als het op forensisch onderzoek aankomt? En wat verwachten ze precies van ons als instituut? "Omdat we in de toekomst nog meer willen werken vanuit het standpunt van onze klanten, organiseren we de komende maanden rondetafelgesprekken met de magistratuur", zegt Gert De Boeck. "Tijdens dieptegesprekken gaan we op zoek naar hun

verwachtingen en diepen we de tevredenheidsscores uit de enquête verder uit. Zodat we binnenkort nog beter op hun wensen kunnen inspelen."

2. Uitbouw dienst forensisch advies

De komende jaren zet het NICC ook in op de verdere uitbouw van de dienst forensisch advies. "Uit de enquête bleek dat het werk van onze forensische adviseurs heel positief onthaald wordt. In de toekomst zal de werking geoptimaliseerd worden, zodat er meer gerealiseerd kan worden met minder middelen. Zo krijgt de dienst forensisch advies nieuwe informaticatools ter beschikking, waardoor ze overal en altijd met één druk op de knop een volledige stand van zaken van een dossier kunnen oproepen, inclusief alle stukken die erbij horen. Erg handig tijdens adviesgesprekken met de magistratuur." Bovendien komen binnenkort nog twee nieuwe forensische adviseurs de dienst versterken. Dankzij het Optifedprogramma kan het NICC kan deze extra krachten aanwerven.

3. Nog kortere responstijden dankzij lean management

In de labo's die het grootste aantal dossiers behandelen, is het NICC ook begonnen met de implementatie van de lean management-filosofie.

"Daarbij gaan we opnieuw uit van het perspectief van onze klanten. Alles wat geen toegevoegde waarde creëert voor de klant, laten we achterwege. De middelen die daardoor vrijkomen, gaan we investeren in innovatie. Op die manier willen we de efficiëntie binnen ons werk verder verhogen en sneller kunnen antwoorden op vragen van de klant", licht Gert De Boeck toe.

4. Deskundigenverslagen onder de loep

Ook de deskundigenverslagen worden opnieuw kritisch onder de loep genomen en geëvalueerd op leesbaarheid, duidelijkheid en bruikbaarheid. "Zo kunnen we bijvoorbeeld op basis van interpretatie van de analyse van overtuigingsstukken en informatie over de context van de zaak twee hypothesen ten opzichte van elkaar afwegen, en aangeven welke van de twee de meest waarschijnlijk is."

5. Nog meer opleidingen

Tot slot gaat het NICC ook op het vlak van opleidingen nog een stap verder. Zo komt er onder andere een nieuwe vorming rond de nieuwe DNA-wet, gecoördineerd door het IGO (Instituut voor Gerechtelijke Opleiding). Ook wordt de opleiding over gerechtskosten geactualiseerd en in een nieuw kleedje gestoken. In deze training krijgen de magistraten tips & tricks aangereikt om meer te doen met de middelen die ze ter beschikking hebben.

"En dat is nog maar een kleine selectie uit ons actieplan naar aanleiding van de tevredenheidsenquête", zegt Gert De Boeck. "Uiteraard spreekt het voor zich dat we tegelijk blijven streven naar een uitbreiding van onze accreditatiescope. We werken eraan om nog meer forensische diensten van ons instituut te accrediteren volgens ISO 17025. We blijven hard timmeren aan de weg, op weg naar een nog betere dienstverlening."